

Tutustu Sysmän viimeisimmän (2017) hopea-aarrelöydön maisemiin: kuvittele, että olet rautakautisen turkiskauppakeskuksen vilinässä. Tarvitaan vain tuhatvuotinen aikasiirtymä, oletko valmis?

Hopea-aarteen löytöpaikka on Ihananiemi - Päijänteeseen entiseen Akkaveteen, nykyiseen Majutveteen laskeva niemi. Pyhän Olavin kirkon paikalla ei ole kirkkoa vaan suuri, rehevä lehto suurine paksuine puineen. Kirkon paikalla on kallio ja kalliossa säännöllisen muotoisia kuppeja. Se on kuppi- eli uhrikallio. Takana olevalla mäellä näkyy toinen uhrikallio. Lisäksi näkyy kuppikiviä. Ihmiset ovat asettaneet kuppeihin vainajilleen heidän matkalleen Tuonelaan kuka mitäkin, tarkkaan harkitusti kuitenkin. Puissa näkyy jäänteitä eläinten kalloista. Ihmisiä kävelee rannan kalmistoon. Tuntuu, että jotain erityistä on tapahtumassa, sillä ihmiset vaikuttavat jännittyneiltä ja tuntuvat touhuavan liikaa. Sitten selviää, mitä on tapahtumassa. Rannassa näkyy vene. Se on muuten yksinkertainen, mutta kokka on hieno. Siihen on veistetty eläimen muoto. Veneessä on kuollut nainen hienot vaatteet yllään ja erilaista maallista omaisuutta ympärillään. Vene sytytetään palamaan ja työnnetään vesille Päijä-vuorta kohti. Joku puhaltaa rannassa hiljaista sävelmää sääksenluupillilla.

Oheinen on tarinaa, mutta voisi olla tapahtunuttakin. Vainajan polttaminen veneessä komeine varusteineen on ollut harvinainen hautaustapa. Luultavasti tällaiset henkilöt olivat yhteisönsä johtajia tai muuten mainittavia henkilöitä. Vainajien sielut haluttiin auttaa auringon yhteyteen, siihen käytettiin aurinkoeläimiä. Taivaalla - aurinkoa kohti pääsevät linnut pystyivät varmasti toimimaan sieluja kuljettaneina aurinkoeläiminä. Aurinkoeläimen läheisyyteen ja aurinkolaivaan päässeille sieluille paikka oli miellyttävä ja valoisa, siitä käytetty sana on ollut *IHANA*. Ihananiemen hopea-aarteen haltija on voitu haudata maahan, mutta luultavasti vain aarre on kätkeyty.

Päijänteeseen Majutveden vanha Akkavesi-nimitys on lähes unohtunut, mutta Ihananiemen lähelle virtaa edelleen Akanoja. Sen varrella on kuppikivi, jonka ääressä voi käydä hiljentymässä - kuten on tehty aiemmin satoja vuosia. Vielä 1800-luvulla kuppikivien ääressä luonnonhenkien kiittäminen ja vainajien muistaminen oli osa arkea. *Oletko jo nähnyt hopea-aarteen sormuksen salaperäisen ukon? Entä aarteen ainutlaatuisen, väärennetyn, kultarahan? Sysmän Kello ja Kulta myy hopeisia Akanojan kuppikivikoruja ja hopea-aarteen mukaisia muinaiskoruja kuten ristiä, ukkosormusta ja rahakoruja.*

Markkalan talo kirkonkylän Vehkajärvien välisellä kannaksella ja liikenneympyrän edustalla on ollut kauppapaikkana jo yli 150 vuoden ajan. Leppäkorven suunnassa, Vehkajärven rannoilla ja takamaastossa muinaisjäännökset jatkuvat kauas Päijänteelle asti. Metsässä on linnavuorikin. Myöhemmin Rankoon kartano on omistanut maita.

Jos taas lähdet liikenneympyrästä Uotintietä (Uoti on sysmän murteella Olavi) ja jatkat kirkon ohi Suopellontietä, pääset Voipalan kylään. Voipalassa sijaitsee edelleen Piekkolan lähde, jonka vettä on juotu parantavana. Uskotaan, että lähde sittemmin kirottiin. Tietä pitkin pääset Päijä-vuorelle eli Päijätsaloon asti. **Suopellon kievarissa** saat kuulla Sysmän isosta herrasta, Senaattori Onni Schildtistä, joka on kievarin aikoinaan rakennuttanut. Hän omisti Hovilan ja Ilolan kartanot.

Lintan Kammari on sopiva paikka sulatella kirkonkylän Pyhän Olavin reitillä nähtyä ja koettua. Huitilanjoen toisella puolen alkaa Otamo, jossa sijaitsee mm. Punaisen kirkon alue.

Sekin on uuden tarinan arvoinen.